

Z.g. Diomedes met het geroofde palladium
(vroeger Lansdowne-collectie) - Voorbeeld
van te ver gaande restauratie

hunner houding is zeer twijfelachtig. Maar bovendien zijn — zooals vergelijking met het gipsafgietsel duidelijk laat zien — heup en borst sterk met zuren bewerkt en gladgemaakt; ja, zelfs is van hun forsche rondheid weggebeiteld. Een bloeiende, struische vrouw van nobele allure is zoo herschapen tot een bloedeloze elegante hofdame met precieus gebaar. Wat de tijdgenoot zong:

Praxiteles Gnidiam Venerem procul
abice;

Ecce Girardonis pulchrior arte Venus

kunnen wij dan ook moeilijk onderschrijven. Toch is dit ontegenzeggelijk nog fraaie beeld een prachtig voorbeeld, zoo niet van antieke kunst, dan toch van de opvatting daarvan aan het hof van den Zonnekoning.

Maar naast het hoofsch classicisme kent de 17de eeuw ook de welige barok. En daarvan getuigen de restauraties van den beroemden Algardi (1602—1655), die in het tweede kwart der 17de eeuw te Rome werkzaam was. Zijns ondanks herschiep hij zelfs het meest gebonden archaische fragment tot een zwierige barokfiguur. En toch was hij de eerste wetenschappelijke restaurateur, die tevens een uitstekend kenner der Oudheid was, de eerste ook, die zich uitsluitend aan het restaureeren wijdde.